

KAPITOLA 5

Madam přichází na scénu!

Jednoho večera Maxmilián ležel stočený pod polštářem na straně jeviště a nedařilo se mu usnout. Ágnes ještě zůstala vzhůru kvůli zkoušce kostýmu s paní Garlandovou a Sylvie na pódiu nacvičovala jeden ze svých tanečků, poskakovala a překládala jednu nohu před druhou.

„Vypadá to úchvatně, Sylvie,“ zavolal pan Lavroche, ředitel divadla, který právě mezi sedadly scházel k jevišti. Pan Lavroche byl drobný mužík, ale výrazná

osobnost. Měl krátké nohy jako tyčky, ale jinak byl dobře stavěný a vždycky nosil elegantní smoking doplněný jednou z jeho pěkných hedvábných vestiček. Tentokrát si vybral perleťovou s fialovým lemováním. V klopě měl zasazené fialové poupátko.

Sylvie zrudla a přestala skákat. „Děkuji, pane Lavrochi,“ řekla.

Pan Lavroche se posadil na kraj jeviště a pošimral Maxmiliána mezi ušima.

„A, Ágnes,“ pokračoval, „doslechl jsem se, že bys chtěla být pěvkyní?“

Ágnes měla pusku plnou špendlíků, a tak mohla jenom přikývnout. Bylo jí už šestnáct, takže měla na Sylvii pár roků náskok, ale přesto byly nejlepší kamarádky. Ágnes zpívala tak krásně, jako Sylvie tančila.

„Jednou nás všechny ohromí,“ poznamenala paní Garlandová.

„Každopádně budeš mít tenhle měsíc skvělý vzor,“ prohlásil pan Lavroche a v očích mu

